

POŽAR NA ROBNOJ KUĆI „DOMA“ U OSIJEKU

„ Osim mene u gašenju požara unutarnjom navalom na „ Domi „ sudjelovali su mnogi moji prijatelji . Svi oni zaslužuju pohvalu za svoj rad „ (Vjeko Pejić)

„ Nisam napravio ništa posebno . On bi to isto napravio za mene „ (Zlatko Uvanović)

Slušajući izjave dvojice u Hrvatskoj trenutno najpoznatijih vatrogasaca nakon dramatičnog spašavanja Vjeka Pejića , ali i kriznih trenutaka s još trojicom njegovih kolega zadivile su me velike misli ljudi koji nakon gotovo izvjesne pogibelji ne zaboravljaju na skromnost i ostaju dosljedni sebi.

Presretan sam što sam zapovjednik tako velikim ljudima. Zbog svih onih koji na taj način „ žive „ vatrogastvo u JPVP Grada Osijeka i ja sam postao bolji čovjek (autor).

Vatrogasno dežurstvo JPVP Grada Osijeka primilo je od II policijske postaje u Osijeku obavijest da se dimi iz robne kuće „ Doma „ na III katu. Dojava je primljena 05. lipnja 2009. godine u 05,18 sati.

Voditelj smjene izdaje zapovijed o izlasku I navalnog vozila , I autocisterne te autoljestve s posadama. Do robne kuće dolaze u 05,24 sati (udaljenost robne kuće od JPVP je oko 3 km).U dvorištu ih dočekuje portir i izvješćuje da se dimi iz trećeg kata . Voditelj se zanima za energente te nakon konzultacija s portirom zaključuje da je objekt siguran za nastup vatrogasaca.Pogledom na objekt i

sam se uvjerava da gust crni dim kulja kroz sve otvore na trećem katu , ali također i na svim nižim etažama.

Objekt je ogroman , većinom zidan , teško opisivog dizajna (iz doba kasnog socijalizma) , ukupne površine svih etaža (-1 , P , +1 , +2 , +3) preko 7000 m² .Sve etaže su van standardne visine tako da visina objekta odgovara visini normalne peterokatnice . Opasuju ga tri ulice : Zmaja Jove Jovanovića sa zapadne strane , Ive Tijardovića sa sjeverne te dvorišta naslonjenog na Cvjetkovu ulicu s istočne strane . S južne strane objekt se nastavlja na niz stambenih zgrada koje izlaze na Ulicu Matije Gupca. Dužina objekta je oko 60 m a širina oko 40 . Unutrašnjost objekta karakterizira cijeli niz pregrađenih i prenamijenjenih poslovnih prostora. Svi zaključani i osigurani od provale.

Voditelj izdaje zapovijed o kretanju u unutrašnjost robne kuće s ciljem utvrđivanja točne lokacije te veličine požara .Kroz otvorena vrata na istočnoj strani u prizemlju ulazi s navalnom grupom i mlazom za gašenje preko vitla. Kreću se prema gore. Nakon probijanja u unutrašnjost preko stubišta kroz gusti dim koji je ispunio sve prostorije počinje osluškivati zvukove te osjećati toplinu koja se širi kroz sve otvore odozdo. Pucanje i lom stakla te eksplozije manjeg i većeg intenziteta dopirali su ispod njih. Nema vremena za namatanje vitla . Voditelj zapovijeda odbacivanje mlaza te brzo vraćanje u prizemlje. Grupa za pretraživanje zahtijeva polaganje „ B „ cijevi do razdjelnice te 2 „ C „ cijevne pruge od razdjelnice.

Otprilike u to vrijeme priključujem se grupi pridošlih vatrogasaca (oko 05,30 sati) . Pogledom na objekt počnu me obavijati crne slutnje . Vidim živi sivo crni dim koji kulja na sve otvore objekta od prizemlja do krova. Najviše me zbunjuju puknuta stakla na istočnoj i sjevernoj strani u visini drugog i trećeg kata . Gusti dim koji kroz njih izlazi ostavlja utisak požara koji je zahvatio sve etaže , a posljedica je pucanje stakla. Već nakon obavijesti o požaru na „ Domi „ izdao sam zapovijed o podizanju pripadnika DVD-a Osijek Donji grad te stavljanja u pripremu pripadnika DVD-a Osijek Gornji grad te DVD-a Retfala. Nakon dolaska do robne kuće zapovijedam podizanje pripadnika i tih dvaju DVD-a kao i pozivanje još jedne autoljestve te autoplatforme.

Ulazeći u dvorište vidim čovjeka koji trči prema meni pokazujući na svoj mobitel te govori kako su mu se na telefon javili ljudi iz podruma robne kuće. Istog trena usmjeravamo najveći dio vatrogasaca na izbavu zatočenih . Sa spasilačkom grupom probijam se kroz podrum isprepleten hodnicima nakrcanim proizvodima široke potrošnje (uglavnom hrana , piće , voće i povrće) , deniveliranim na nekoliko mjesta te ispregrađivanim metalnim vratima.

Preko operativnog dežurstva pozivamo kola hitne pomoći.

Probijamo se do trećih metalnih vrata. Dvostruka su te zaključana lancem i lokotom. Vatrogasac iz navalne grupe povlači ih prema sebi pokušavajući ih na taj način provaliti. Nevjerojatno koliko autosugestija u tim trenucima može utjecati na racionalno prosuđivanje , jer nam se svima prisutnima čini da čujemo viku i lupanje s druge strane vrata. Otvaranje uopće ne ide lako . Osobno se još dva puta vraćam u dvorište te tražim alate kojima se možemo poslužiti u probijanju kroz vrata. Kod

drugog silaska vidim da se spasilačka grupa sprema uključiti rotacijsku pilu za željezo te očekujući brz ulazak vraćam se u dvorište da vidim što se događa s pripremom mlazeva za gašenje. Sve gore nabrojano kao i dolazak nekoliko vozila (autoljestve , zglobne autoplatforme , autocisterne JPVP , navalnih vozila DVD-a Osijek Donji i Osijek Gornji grad te jedan pokušaj probijanja grupe za pretraživanje prostora u podrum s cijevnom prugom i mlaznicom za gašenje događa se gotovo istovremeno. Prvi pokušaj probijanja navalne grupe s mlazom za gašenje nije uspio . U gustom dimu i nepreglednom labirintu od skladišnih hodnika izgubili su se u prostoriji kroz koju nisu uspjeli pronaći put do vatre. Ostavljaju i taj mlaz na pod te se vraćaju prema dvorištu. Taj mlaz je odigrao kobnu ulogu , jer je nekolicina nas u više navrata vraćajući se iz podruma po njemu izgubilo orijentaciju te gotovo ostalo bez zraka u aparatima. S grupom za pretraživanje te voditeljem smjene razmjenjujem informacije o prethodnom silasku u podrum. Od spasilačke grupe čujem dobre vijesti – vrata u podrumu su razvaljena , ali u podrumu nema zatočenih osoba. Navalna grupa sa voditeljem smjene još jednom silazi – povlači se i druga „ C „ cijevna pruga u podrum , prolazi kroz tek provaljena vrata te se kroz hodnike nakrcane kutijama i gajbama s različitim robom probijaju do vrata kroz koja osjete veliku toplinu . Znaju da je požar iza njih. Ulaze u prostor u kojem gori vatra. Ulaze s istočne strane podruma .U dogovoru sa voditeljem smjene želim se uvjeriti u stanje požara . Spuštamo se ponovo u podrum .U dimu ugledam siluetu još dva vatrogasca koji uvlače mlaz u podrum . Oni su ušli sa zapadne strane kroz glavni ulaz u robnu kuću. Na tom mlazu su Vjeko Pejić i Zlatko Uvanović. Proboj s te strane zgrade nije lak. Pomoćnik zapovjednika postrojbe Jurman i voditelj smjene Ivković stižu na požarište te nakon kraćeg pregleda prostora odlučuju se probiti u zgradu sa zapadne strane. Sjekirama razbijaju stakla na glavnom ulazu . Voditelj smjene i voditelj odjeljenja silaze s prvom navalnom grupom pristiglom na poziv operativnog dežurstva . Preko glavnog stubišta silaze u podrum u kojem gori vatra. Uočavaju da požar buktu u sjeverozapadnom dijelu prodajnog prostora. Mlaz povlače sa sustava CAFS za gašenje požara zračnom pjenu. Iskusni vatrogasci Pejić i Uvanović preskaču ogradu stubišta , prelaze preko naslaganih gajbi s pićem skraćujući si put do požara za tridesetak metara. Mlaz koji nose sa sobom veza im je sa vanjskim svijetom . Za njih ništa novo. Sad požar napadamo s dva mlaza – vodom hladimo dim i požarne plinove ,a požar gasimo zračnom pjenu. Takva taktika malo po malo daje dobar rezultat. Gore , izvan objekta pomoćnik zapovjednika postrojbe Jurman uočava metalne poklopce sa sjeverne strane zgrade . Njihovim podizanjem uočavamo plamen koji se diže sve do otvora u nivou ceste. U dogovoru sa zapovjednikom smjene Grubišićem tražimo turbogenerator za ubacivanje lake pjene kroz otkriveni otvor. U podrumu bez prolaza radio veze ne zna se za dramatične situacije. Odbačeni mlaz koji sam prije spomenuo zavarao je prvo mene , a nakon nekog vremena i voditelja Ivkovića . Vraćajući se preko cijevi prema van neugodno smo se iznenadili kad smo shvatili da smo zavarani slijepim mlazom zalutali. Ne mogu opisati nelagodu koju sam osjetio odvojivši se od navalne grupe , dezorjentiran u dimu i mraku, bez uspostavljene komunikacije sa postrojbom . Došavši do kraja mlaza shvatio sam da sam pogriješio . Srećom , bio sam dovoljno priseban da se po istoj cijevi vratim do križanja s drugom koja vodi prema van. To se dogodilo i voditelju smjene Ivkoviću te voditelju odjeljenja Selešu nakon što su ušli s navalnom grupom sa zapadne strane.

Izvan zgrade također drama . Pregledom prostora oko robne kuće dolazimo do nevjerovatne spoznaje : u dvije ulice (Z.J.Jovanovića te Ive Tijardovića) kao niti na novouređenom Trgu Bana Jelačića nema niti jednog hidranta. Zapovijedam pripadnicima DVD-a Osijek Donji grad te DVD-a Retfala da osiguraju beskonačnu dobavu vode koju smatram presudnom u tim trenucima. Oni to nakon više pokušaja čine uspostavljajući cijevnu prugu u Ulici Matije Gupca ispred tvornice „ Saponija „. Zbog čuvanja cijevne pruge zapovijedam policiji zaustavljanje tramvajskog i cestovnog prometa .

Postavljanje vozila za gašenje požara na visini ne ide dobro i to me ljuti. Vozila se dižu presporo. Vozač autoplatforme izvještuje da ne može podići platformu , jer nema tlaka u sistemu hidraulike. Nakon nekoliko pokušaja zapovijedam njegovo micanje te pozivam drugu platformu . Međutim , druga platforma pokazuje se da je premalog dometa za dohvat na istaknuti balkon robne kuće . Tek trećim pokušajem uspijevamo podići ljestvu od 32 m te dva vatrogasca vrše razbijanje staklenog izloga te motornom pilom rezanje panela koji se nalaze iza izloga kako bi napravili otvore kroz koje izlazi crni dim potpomognut snažnim puhanjem dva ventilatora postavljena u seriju na zapadnom ulazu kao i dimovuka sa sjeverne strane zgrade. Voditelj smjene Ivković vrši mjerenje topline dima na katovima nakon kojeg zaključujemo da se požar može ventilirati , jer dim nije prevruć i pun je vodene pare.

Na požar je stiglo i vozilo s bankom zraka. Iskusni vatrogasac uspostavlja punkt za punjenje boca u aparatima preko rampe za punjenje quickfeel punjačima . Nedostatak ljudi često premosti znanje i iskustvo vatrogasaca JPVP. Prvih desetak boca puni se brzo i bez problema . Ubrzo nakon toga pokazuje se nedostatak agregata za trofaznu struju. Pozivamo tehničko vozilo . Nakon njegovog dolaska punjenje ide puno bolje , ali nedostaje boca za bržu izmjenu.

Hvatam malo slobodnog vremena , odlazim do novinarskog punkta te ih izvještujem o stanju na požarištu. Preko centra 112 izvještujemo o događajima gradonačelnika i župana. O stanju na požarištu izvještujem i glavnog vatrogasnog zapovjednika.

U trenucima razgovora sa županom čujem preko radio stanice da su neki od vatrogasaca ostali zarobljeni u podrumu bez zraka u bocama. Kroz glavni ulaz istrčava Vjeko Pejić i pada krajnje iscrpljen na asfalt. Trčimo prema njemu . Vjeko izgleda loše.

Netko viče i traži hitnu pomoć . Čujem da je u podrumu i Zlatko Uvanović ostao bez zraka. Slijedi nekoliko minuta koji su mi sigurno najteži u mojih 18 godina vatrogasne službe. Ogromni osjećaj odgovornosti ledi mi krv u žilama. Gubim kontrolu nad svojim ponašanjem. Vičem iz sveg glasa , tražim dišne aparate i ljude za silazak po Zlatka. Međutim , u sveopćem kaosu koji ne nastao nema odmornih vatrogasaca kao ni dišnih aparata . Nakon nekoliko minuta u kojima smo se uspjeli organizirati za ulazak po Zlatka on sam izlazi iz zgrade . Svi vatrogasci trče prema njemu , pitaju ga je li dobro. On sav zabrinut pita kako je Vjeko. Govore mu da je Vjeko odvežen u bolnicu. Iza sebe čujem ponovo nečiji glas koji kaže da je u neprilici i Škarica Davor. Znam da je on ušao u podrum sa istočne strane. Ne sjećam se kako sam prešao tih 300 m na drugu stranu zgrade. Vičem na vatrogasce sa istočne strane , tražim pomoć da se spustimo po Škaricu. No Škarica se ubrzo pojavi iza mene i viče: „ Šefe , ovdje sam ; ja sam dobro „ ! Pitam ima li još ljudi dolje. Uvjeravaju me da su unutra novi ljudi te da je sve u redu.

Požar malo po malo stavljamo pod kontrolu . Gasimo ga sa tri strane . Sa dva mlaza unutarnjom navalom i lakom pjenom sa sjeverne strane kroz okno. Ujedno vršimo odimljavanje prostora u prizemlju i na katovima , a iz podruma dim izvlačimo dimovukom.

Dimovuk postavljamo sa sjeverne strane kako ne bismo preko vatrogasaca u podrumu vukli vrući dim.

Moram spomenuti brojne vatrogasce koji su od svojih kuća došli pomoći kolegama na požarištu. Puno mladih vatrogasaca pripadnika DVD-a Osijek Gornji grad , Osijek Donji grad te Retfala sa žaljenjem je primilo zapovijed da im zabranjujem spuštanje u podrum zbog gašenja unutarnjom navalom . Ovom prilikom im se zahvaljujem na velikom trudu i sjajnom doprinosu u akcijama gašenja .

Požar je stavljen pod kontrolu oko 07,00 sati (1,5 sat nakon saznanja za njegov nastanak) , a ugašen je oko 11,00 sati.

U gašenju požara sudjelovalo je ukupno 114 vatrogasaca (68 profesionalnih i 44 dobrovoljna) te 20 vatrogasnih vozila. U gašenje požara utrošeno je oko 300 litara pjenuša te oko 14 m³ vode.

Problemski pogled zapovjednika

Dobro obavljeni poslovi vatrogasaca i zapovjednika

1. U gašenju požara sudjelovalo ukupno 114 vatrogasaca (68 profesionalnih i 44 dobrovoljna) .Pozivni uređaji operativnog dežurstva (ECOTEL GR 10 VR i Panasonic digitalna telefonska centrala omogućuju brzo slanje SMS-ova profesionalnim i dobrovoljnim vatrogascima kao i drugim važnim fizičkim i pravnim osobama) . Odziv profesionalnih vatrogasaca bio je 74 % od ukupnog broja zaposlenih.
2. Požar gašen unutarnjom navalom (srednjetačni raspršeni vodeni mlaz , mlaz visokotlačne zračne pjene za gašenje) te lakom pjenom izvana.
3. Veliki broj vatrogasaca pokazao sposobnost i snalažljivost u kriznim situacijama .
4. Veliki broj vatrogasaca pokazao zavidno znanje u rukovanju uređajima i alatima.
5. Svi vatrogasci pokazali krajnju požrtvovnost u svladavanju požara.
6. Požar zadržan u podrumskom prostoru . Od ukupno 2 400 m² podruma direktnim utjecajem plamena uništeno oko 500 m². Širenje požara na gornje etaže spriječeno. Objekt u statičkom smislu sačuvan u cijelosti kao i gotovo sve instalacije.

Uočeni nedostaci

1. Unatoč pojavljivanju na požaru zapovjednika postrojbe , pomoćnika zapovjednika postrojbe 5 zapovjednika i voditelja vatrogasnih smjena stožerno zapovijedanje ponovo nije uspostavljeno u punom smislu riječi.To je uzrokovalo brojno „ preopkrivanje „ zapovijedi te nepotrebnu zbrku.
2. Radio veza se ponovo pokazala nedovoljno stabilnom , često je pucala i gubila se za vrijeme ulaska vatrogasaca u podrum zgrade.
3. Neki vozači su pokazali nedovoljno znanja u situacijama stresa . To je pokazatelj nedovoljne uvježbanosti .
4. Ponovo je izostalo korištenje termokamera prilikom ulaska u zadimljeni prostor. Termokamera korištena tek kod pregleda katova .
5. Neki od vatrogasaca i vozača koji su dolazili na požar nisu ponijeli radio uređaje , a neki niti lampe za kacige.

6. Silazak vatrogasaca u podrum zgrade morao se puno bolje pripremiti te cijelo vrijeme nadzirati od strane nadležnih zapovjednika . Izlazak iz tog pregrijanog i zadimljenog prostora mora biti prije nego se oglasi zviždaljka.
7. Suradnja između dobrovoljnih i profesionalnih vatrogasaca može biti još bolja. Potrebno je raditi zajedničke vježbe.
8. Banka zraka u odsudnim trenucima bila bez trofazne struje iz agregata.
9. Tlačne cijevi koje se koriste u ovakvim prostorima preslabe su čvrstoće i često su pucale.
10. Pozicioniranje vozila često je pogrešno , jer se vozila postavljaju na prolaze odnosno ulaze te nakon toga smetaju cirkuliranju drugih vozila.

Mjere zaštite od požara koje su izostale u robnoj kući

1. Cijeli prostor robne kuće jedan je požarni sektor bez pregrada potrebne vatrootpornosti.
2. U robnoj kući nema vatrodajavnog sustava osim u nekim manjim poslovnim prostorima. To je uzrokovalo prekasno uočavanje požara. Požar je nastao u prodajnom prostoru supermarketa Konzum u sjeverozapadnom dijelu podruma. Nastao je zbog kvara na instalaciji stropnog klima uređaja.
3. Poslovni prostori i skladišta u zgradi preuređivani su u skladu s potrebama brojnih korisnika prostora (malih poduzetnika) što je imalo za posljedicu stvaranje puno „ malih ćelija „ zaštićenih od provale i krađe.
4. Svi hodnici , prolazi i izlazi u podrumu zgrade zakrčeni su različitom prodajnom robom. Putevi evakuacije su denivelirani , loše označeni i neosvjetljeni.
5. Organizacija zaštite od požara djelatnika robne kuće loša je . Zbog toga je izostala kvalitetnija suradnja vatrogasne službe s njima. Svi zaposleni kao i vlasnik robne kuće bili su konsternirani bez jasnog plana djelovanja u ovakvim situacijama.
6. Zgrada robne kuće dizajnirana je loše za ovakve situacije – nije se moglo izventilirati pojedine dijelove zgrade . Instalacije su često improvizirane i protupropisno postavljene.
7. Otvori na katovima zgrade poput velikih staklenih stijena na drugom katu zatvoreni su panelima koji su se morali rezati motornim pilama kako bi se prostor moglo izračiti.
8. Oko objekta nema ispravnih hidranata.

Mjere koje trebaju poduzeti vatrogasci

1. Nabaviti i osposobiti učinkoviti sustav radio veze.
2. Osposobiti nekolicinu vatrogasaca za spašavanje drugih vatrogasaca u kriznim situacijama. Te vatrogasce kod velikih događaja držati u pripremi , opremljene i spremne za izbavu do kraja intervencije.
3. Nabaviti veću količinu suvremenih dišnih aparata za kontrolu funkcija organizma (otkucaji srca , kretanje i sl.).
4. Uvježbati stožerno zapovijedanje – zapovjednike sektora te zapovjednika postrojbe posebno označiti (fluorescentni prsluci , oprema u drugoj boji i sl.).

5. Vatrogascima omogućiti prepoznavanje u dimu i mraku (svjetlosno označavanje kaciga iz svih smjerova i sl.).
6. Osmisliti raniju signalizaciju ispražnjenosti dišnih aparata (npr. već nakon 15 min. korištenja i sl.).
7. Organizirano nastupati u unutarnju navalu (grupe se ne smiju odvajati , voditelji obvezno moraju nositi sa sobom termokamere , kad se jednom vatrogascu oglasi aparat svi idu van , grupe se moraju češće mijenjati i sl.)
8. Kod velikih prostora u koje se ulazi u unutarnju navalu voditelj mora biti u vezi sa vanjskim snagama i operativnim dežurstvom .U drugom slučaju mora se mijenjati taktika gašenja.
9. Operativno dežurstvo popuniti s dovoljnim brojem djelatnika kako bi se osigurala nazočnost dva operativna dežurna u svakoj smjeni. Imenovati voditelja operativnog dežurstva.
10. Izvršiti dopunu sistematizacije – uvesti radno mjesto časnika za sigurnost koji bi se između ostalog bavio pitanjima sigurnosti gasitelja na intervencijama.
11. Uvježbavati složene taktičke zadatke (pri tome uključivati i dobrovoljne vatrogasce).
12. Inzistirati na potpunim poznavanju rada vozila i opreme od strane operativnog osoblja.

Kako se dogodila krizna situacija u podrumu robne kuće

U podrum zgrade silazilo se iz dva smjera. Iz smjera istoka kroz skladište te iz smjera zapada preko glavnog stubišta sa zapadne strane. Prvo je ušla grupa iz smjera istoka. Vodio ih je iskusni voditelj smjene. Grupa je potpuno zaštićena osobnom zaštitnom opremom . U podrum se spušta sa „ C „ mlazom vode. Prilikom kretanja drže se zajedno što čine i za cijelo vrijeme gašenja. Nakon nekog vremena u podrum se spušta i druga navalna grupa od dva opremljena vatrogasca (Vjeko Pejić i Zlatko Uvanović) vođena sa voditeljem smjene i voditeljem odjeljenja. Grupe se sastaju u podrumu i cijelo vrijeme zajedno rade na gašenju. Voditelji smjene i voditelj odjeljenja povremeno napuštaju prostor kako bi organizirali zamjenu ljudi i opreme.

U trenutku kad se Vjeki Pejiću oglasio dišni aparat (što znači još 3-5 minuta za napuštanje prostora) u podrumu zgrade nalaze se još tri vatrogasaca i voditelj smjene. Pejić ispravno postupava – izvješćuje voditelja o potrebi izlaska , a ovaj ga vodi iz podruma van. Međutim , mlaz koji sam gore spomenuo , zbog kojeg je zalutala nekolicina vatrogasaca ponovo je odigrao kobnu ulogu. Voditelj smjene kreće se po tom mlazu te ubrzo shvaća da taj mlaz ne vodi prema izlazu. Vjeki Pejiću postaje jasno da su u pitanju sekunde do isteka aparata . Pokušava brzo pronaći izlaz i tu se njih dvojica odvajaju. Voditelj smjene se vraća do navalne grupe i viče da je Vjeko ostao bez zraka. Trojica vatrogasaca s mlazeva okreću se i hitaju Vjeki u pomoć. U međuvremenu Vjeko je skinuo dišni aparat , jer u njemu više nema zraka. Kao iskusen vatrogasac (inače inženjer po struci) shvaća da mu život visi o koncu . Traži hladniji i čišći zrak uz pod podruma spuštajući se licem ispod mlaza vode koji je u obliku lepeze špricao kroz probušenu vatrogasnu cijev. Prvi do njega dolazi Zlatko Uvanović. Čini mu se da Vjeko nije pri potpunoj svijesti. Zove ga da se ustane te da će mu on pomoći da se izvuče. Podiže ga i počne ga vući prema izlazu do glavnog stubišta preko kojeg su njih dvojica i sišli u podrum. Međutim izlaz se ne vidi. Uvanović ne odustaje , shvaća da je Vjeki ostalo još vrlo malo vremena. Podiže Peića nadljudskim naporom i prebacuje ga preko dva metra visokih rashladnih ormara koji su ledima bili naslonjeni na stubište koje vodi prema izlazu. Vjeko ugledavši izlaz istrčava krajnjim naporom i pada na ulicu. Uvanović u tim trenucima ima problema s vlastitom izbavom. Spašavajući Peića i sam je ostao bez snage , a zrak mu je također pri kraju. Ipak , dovoljno je priseban , traži obilazak oko cijelog niza polica i konačno pronalazi put prema van. Za to vrijeme druga dvojica kolega stigla su na mjesto na kojem je Pejić odbacio aparat. Pretraživši prostor zaključili su da ga je Vjeko napustio prostor te ga i oni sami napuštaju.

Zapovjednik JPVP Grada Osijeka

Boris Banjan prof. dipl.ing.